

La PDE reclama una solució definitiva davant el retrocés imparable del delta de l'Ebre

Deltebre Dani Sainz de Aja

El delta de l'Ebre retrocedix i a finals del segle XXI un 60% de la seua superfície podria ser sota l'aigua. Això és el que advertixen científics i entitats ecologistes any rere any, mentre esperen una resposta definitiva de les administracions per a frenar la regressió de la plana deltaica.

Un cop més la Plataforma en Defensa de l'Ebre ha reclamat que es posen en marxa els estudis i les proves pilot necessàries per a determinar, de forma experta, quina és la millor solució i implementar-la immediatament.

-I és que el temps corre i no cal esperar fins a l'any 2100 per a notar els efectes de la regressió. L'illa de Buda o la platja de la Marquesa són les dos zones que més ajuden a entendre el fenomen climàtic que afecta el Delta: desaparició de metres i metres de platja, salinització dels ecosistemes naturals, afectacions a les propietats privades...

Segons l'Oficina del Canvi Climàtic de Catalunya, l'erosió mitjana de la línia de costa al Delta se situa entre els 60 i 90 centímetres a l'any. Una conseqüència directa de l'augment del nivell del mar (entre 5 i 8 mm/any) i l'enfonsament de la plana deltaica a causa de la falta de sediments (3 mm/any).

Una trentena d'activistes de la PDE, la campanya pels sediments i l'ONG Seo Birdlife van voler exemplificar-ho el passat dissabte a la platja

de la Marquesa, amb motiu del Dia Mundial de les Zones Humides. Van clavar dos línies de banderetes blaves: una a la vora de l'aigua i l'altra uns deu metres terra endins. És el que, asseguren, retrocedix la línia de

La PDE i la Campanya dels Sediments van fer un acte reivindicatiu a la zona de la Marquesa

costa de mitjana en el pitjor dels casos, perquè en el millor són 5. **"Esta platja arribava mig quilòmetre mar endins. Any rere any veiem com esta línia de costa va retrocedint"**, va alertar la portaveu de la PDE, Susanna Abella.

Les entitats ecologistes apunten a la retenció de sediments als embassaments de l'Ebre com l'arrel del problema, a banda dels efectes del canvi climàtic. L'any 2015 van arribar 84.000 tones de sediments a la plana deltaica, pels 22 milions de tones que ho van fer l'any 1944. De fet, actualment només hi arriba l'1% dels sediments que el riu arrossegava fins al mar abans de la construcció dels embassaments.

Des de la PDE urgixen totes les administracions a trobar solucions **"a llarg termini"** i sempre basades en el criteri dels experts. **"Hem de saber com mobilitzar els sediments dels embassaments, com transportar-los riu avall, com distribuir-los pel**

Delta... No és una faena d'avui per a demà, és un treball encara d'estudi i de fer moltes proves per a saber com s'ha de fer i que les solucions siguin permanents", va exposar Abella.

En concret demanen al Ministeri de Transició Ecològica que habilite les partides pressupostàries per a seguir amb les proves pilot de transport de sediments (com que impulsa el projecte Life Ebre-Admiclim de la UE) i que legisle a favor de facilitar el buidatge del fons dels embassaments.

En el cas de les zones més amenaçades, la PDE apunta que cal altre tipus d'intervencions més urgents. Tot i que descarten les conegudes com solucions 'dures' (dics, esculleres, murs de pedra...), eviten fer cap proposta concreta: **"Natros no som qui ha de donar esta resposta, però sí que podem exigir a l'administració que faci la faena necessària per a trobar-la"**, afirma Abella, i afegix que **"posar pedres és una solució a curt termini que no resol el problema de fons"**.

Els diferents estudis encarregats per la Generalitat i la Unió Europea per a combatre l'erosió de la costa també conclouen que les obres de ciment acaben sent contraproductes des del punt de vista ambiental. L'aposta arreu del continent és per les mesures 'toves', com ara regenerar artificialment les platges o formar sistemes de dunes i aiguamolls a primera línia de costa perquè facen de barrera natural contra l'avançament del mar. ■